

Kázání Bystřička, Růžďka 25.7.2021 **Draci v nás**

Introit: *Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. (Žalm 98, 1-3)*

Píseň 638

Modlitba

Čtení: Zjevení 12 k.

Píseň 192

Text kázání: Koloským 3, 1-10

Milí přátelé, milé děti, bratři a sestry,

včera jsme se vrátili z tábora. Ten letošní tábor byl specifický v tom, že za jeho humny se usídlil **pětihlavý drak**. Každá jeho hlava byla trochu jiná. Jedna hlava se jmenovala HNĚV, druhá, LENOST, třetí STRACH, další LEŽ a ta poslední pátá, byla nejzákeřnější, neboť chrlila oheň. Ta se jmenovala PÝCHA.

Abychom mohli jednotlivé hlavy utnout a tím draka porazit, bylo potřeba nejprve zvítězit nad svým vlastním hněvem, nad svou leností, nad svým strachem, nad podvodným lhaním a konečně se také umět pokořit, poznat svou vlastní namyšlenost, svou vlastní pýchu.

Večer jsme hrávali divadlo. **Příběhy krále Radúze**, ve kterých on sám anebo jiné postavy musely nad těmi jednotlivými neduhy zvítězit. Král musel odpustit svému bratru a smířit se s ním. Bratr Jan ho totiž vytočil do běla, když mu několikrát na honu vyplašil zvěř. A když tedy nic nechytily, měli na večeri oba bratři pouze krupici a chleba. Bratr Jan ale chlebem pohrdl a vyhodil ho, což krále rozhořčilo ještě víc. Bratři se pohádali, ale král z toho neměl klidné spaní. Nakonec se tedy bratři smířili a zvítězili tak nad svým hněvem. U dětí tomu bylo tak, že měly na svačinku pouze suchý chleba, ale zvládly se nerozčílit. Ovšem u hry, která se jmenovala *byrokracie*, kdy musely létat od úřadu k úřadu a žádat různá povolení, tam už to bylo horší. Ale i to děcka zvládla. Tak zde je má první otázka na nás všechny. Jak to máme my? Umíme přemáhat svůj hněv, třeba na těch úřadech? **A nenecháváme podle Boží rady zapadnout nad svým hněvem slunce?**

Tohle kázání jsem, milí přátelé, nazval **Draci v nás**. A je to vsutku tak. Pán Ježíš říká, že **z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.**“ A když na to přijde, tak každý z nás se někdy umí změnit v draka. Dětem jsme říkali, že se v Bibli píše o drakovi. O tom dávném hadovi. A že umí měnit podoby a bývá i neviditelný. Zanechává po sobě ale pěknou spoušť. V ráji svedl jako had Adama a Evu, pak svým hněvem zotročil Kaina a ten pak zabil svého bratra. Skrze Herodovu pýchu chtěl tento drak a ďábel zabít v Betlémě malého Spasitele Pána Ježíše. Místo toho ale vyvraždil mnohá nevinátka, neboť Bůh svého Syna ochránil. A tak bychom mohli pokračovat. V Bibli je mnoho příběhů, kdy Pokušitel svedl a obelstil člověka. A nejen v Bibli. Je toho plná historie i současnost. I dnes tento drak skrytě působí a **hledá, koho by zotročil a pohltil**. A mnohdy se mu to daří i ve velkém. Kolik je všelijakých falešných náboženských systémů, hnutí a filozofických směrů? Kolik je válek a jiného zla v různých podobách? A kolik zla se někdy dotýká i nás samotných? Ovšem kolik zla se chce někdy prodat i skrze tvé a mé srdce? Jaký drak z tebe a mne někdy vychází? Na to si odpovíme každý sám.

Každopádně ovšem jako křesťané, milí přátelé, jsme povoláni k tomu, abychom předně sami u sebe jednotlivé draky nejen rozpoznali, ale v sobě samých nad nimi i vítězili! A proto se máme vyzbrojit neviditelnou Boží zbrojí. A s její pomocí se učit utínat hlavy draků, které se snaží působit skrze naše životy. A nejlépe hned v zárodku, než způsobí nějakou spoušť. I proto je psáno v listu Efezským: **Umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášně, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou. Vždyť pro takové věci přichází Boží hněv.** A dále pisatel listu připomíná, že i my křesťané jsme kdysi žili nevázaným životem. Ale nyní, když jsme poznali Pána Ježíše Krista, má být náš život zcela jiný. **Máme odhodit to všecko: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z našich úst. Neobelhávat jeden druhého, svléci ze sebe starého člověka i s jeho skutky a obléci nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele.**

Někdy se nám to samozřejmě daří lépe, dokážeme se ovládat, jindy nás ale přemohou naše emoce, vášně, lenost, nebo např. strach. Pokud se tak ale stane, nemáme být těmi, kteří to vzdají a nechají se zotročit svým hříchem. Porážkami se totiž můžeme poučit, a ne přežívat v jakési rezignaci. A pak máme silného Boha, Pána Ježíše Krista, který říká: **Vzchopte se, já jsem přemohl svět.** A je to Pán Ježíš, který se nenechal ďáblem a tím dávným drakem svést na špatnou cestu a ačkoliv jak je psáno ten drak a dávný **had rozdrtil Pánu Ježíši patu, Pán Ježíš jemu rozdrtil hlavu!** A tak máme tedy obléci nového člověka, který se u Pána Ježíše obnovuje. Jak? Tím, že své hříchy s pokorou a upřímností srdce Pánu vyznáváme. Pokud tomu tak je, pak jistě poznáváme, že On je tak dobrý a naše hříchy nám odpouští.

A tak když jsme na táboře dokázali překonat HNĚV, následoval boj s LENOSTÍ. Ta byla překonána 16 km výletem, a tak jsme večer mohli utnout již druhou drakovu hlavu. Následoval den, kdy jsme potřebovali porazit STRACH. Učili jsme se to z příběhu krále Radúze. Jeho maminka byla na smrt nemocná a potřebovala ranhojiče a lék. Sama ranhojiče ale poslala do vedlejšího království, kde řádila pandemie. Král Radúz se rozhodl pro ranhojiče zajet osobně, ale cesta vedla přes černý les. Z dětství měl s černým lesem král špatné a traumatické zkušenosti. Kdysi se v něm ztratil a zlomil si nohu. Několik nocí musel přečkat ve strachu z různých zvuků. Zařekl se, že už tam nikdy nevkočí. Sám v sobě tedy král bojoval, zda překoná svůj strach. Láska k mamince byla ale větší, než jeho strach. V lese měl velký strach, ale poznal, že drak je tak velký, jaký je jeho strach. Když strach pominul, král zjistil, že se bál vlastně jen přeludu. Ďábel nás chce, milí přátelé, zotročovat různými formami strachu. Pokud jsme ale dali své životy pod Kristovu vládu, pak se přece nemusíme bát ničeho. Nenechme se svými strachy omezovat a svázat! Děti pak ve hře strach překonali v boji proti obrům a později na noční stezce odvahy. V dalším příběhu král Radúz odhalil připravovaný atentát zlých rádců na svou osobu. Z tohoto příběhu jsme se učili, že každý podvod a lež vyjde jednou najevo. A taky, že **lež má krátké nohy, a kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.** Ve hře na toto téma musely děti dobývat hrad Mongolů, neboť ti jim přes noc, kdy hlídka zaspala, ukradli asi polovinu zbroje. Byl to boj litý a mnozí padli. Život jim ale vrátilo do hry odrecitování známého Husova výroku, **miluj pravdu, uč se pravdu, říkej pravdu, braň pravdu...**

Po překonání hlavy LŽI stále ještě zbývala jedna hlava, a to hlava PÝCHY. V příběhu krále Radúze tomu bylo tak, kníže temna nenápadně vyměnil v králově Bibli zrcátko. Král svou oblíbenou knihu najednou jakoby četl jinými očima. Začal si myslet, že už je na takové duchovní výši, že už je téměř bohem na zemi. A tak začal stavět město až do nebe a protože chtěl také zničit všechny národy okolo, tak pořádal manévry. Navštívil ho ale jeho přítel z království světla a varoval ho. Král ale varování nedbal a Božího proroka chtěl nakonec i popravít. Pýcha mu totiž natolik zaslepila oči, že svého přítele ani nepoznal. Ve chvíli, kdy kat zvedl svůj meč, přišlo zemětřesení a krále a všechny ostatní zasypalo do výšky postavené město. Jen předtím spoutaný prorok byl svobodný a nic se mu nestalo. Situace se otočila. **Kdo se povyšuje, bude ponížěn, kdo se ponižuje, bude povýšen,** jak praví Pán. Král volal o pomoc, prorok mu ale řekl, ať se modlí a činí pokání. Král se pokořil, byl vysvobozen a v pokoře si uvědomoval, co způsobil a vnímal, že své koruny není hoden. Pokoře jsme se učili celý tábor a je to jedna z nejtěžších věcí pro každého z nás a na celý život. Nicméně po závěrečné bitvě byla sražena i ta poslední draková hlava a my jsme zvítězili.

Milí přátelé, dětem jsem říkal, že ten divadelní příběh není pouze o králi Radúzovi, ale o každém z nás. Každému z nás Bůh totiž svěřil jedno království. A tím je náš vlastní život. Jak se vám v tomto království žije? Vládnete si sami, anebo vám vládne Pán Ježíš? Pokud si vládnete sami a neptáte se na Boží vůli do svého života, pak se mýjíte Božího cíle. Pokud jste ale učinili a činíte vládcem nad vaším životem Pána Ježíše Krista, pak v království vašeho života vládne Kristův pokoj. Já vám ho samozřejmě přeji, ale vy sami musíte vědět, co je pro to potřebí činit. Amen. Píseň 427 modlitba

Slovo poslání: Podříďte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. (list Jakubův 4,7)

Požehnání: A milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Duch svatého, budí a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 384